

ПРОТОКОЛ

Година 2019

Град Варна

ВАРНЕНСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД
Наказателно отделение
На **четирнадесети ноември**
Година **ДВЕ ХИЛЯДИ И ДЕВЕТНАДЕСЕТА**
В публично заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РОСИЦА ЛОЛОВА
ЧЛЕНОВЕ: ПАВЛИНА ДИМИТРОВА
АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА

Секретар **СОНЯ ДИЧЕВА**
Прокурор **ВЛАДИМИР ЧАВДАРОВ**
Сложи за разглеждане докладваното от **съдия ДИМИТРОВА**
ВЧНД № 312 по описа за 2019 година

На именното повикване в 10:40 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор
ЧАВДАРОВ

Жалбоподател-подсъдим **Б.К.Б.**, редовно призован, явява се лично,
представява се от **адв. С.В.И. *****, редовно упълномощен от преди.

Не се явява **адв. А.Д.А. *****, редовно призован

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото, няма да соча
доказателства. Нямам искания за отводи.

АДВ. И. – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства.
Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото,
поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл.341, ал.1, вр.чл.306, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.53, ал.2 от НК е образувано по протест на ОП – Варна и въззивна жалба от осъденото лице Б.К.Б. чрез неговия защитник. Основният спор по делото е дали установените в дома на осъденото лице парични суми представляват икономическа облага, добита в резултат на престъплението по чл.354а, ал.1 от НК. Със Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (ДВ, бр. 7 от 2019 г.) са въведени изискванията на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ, L 127/39 от 29 април 2014 г., поправка ОВ, L 138/114 от 13 май 2014 г.) Настоящият състав на съда намира обаче, че това транспориране не е пълно и точно, тъй като за разлика от чл.2 § 1 на Директивата, нормата на чл.53 от НК не предвижда възможност да бъде отнета в полза на Държавата „икономическа изгода, придобита косвено чрез престъпление”. Същевременно обаче в настоящия случай липсва трансграничен елемент при осъществяване на престъпното деяние или имотната вреда. Затова и настоящият съдебен състав намира, че следва да сезира Съда на ЕС с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза, в частност относимостта и приложимостта на Директива 2014/42 в настоящия казус, както и на смисъла вложен в понятието „облага” в чл.2 от Директивата, тъй като счита, че за да постанови правилно решение по настоящото дело, е необходимо произнасяне на Съда по тези въпроси.

Горното от своя страна сочи, че са налице основание чл.267 ДФЕС и чл.485 ал. 1 от НПК за отправяне на преюдициално запитване по реда на чл.93 и сл. от Процедурния правилник на СЕС, като въпросите следва да бъдат формулирани, оформени писмено съобразно изискванията на Препоръките към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални запитвания (2018/С 257/01).

С оглед изявленията на страните по делото, съдът намира, че не е налице необходимост от обезличане на имената на страните.

Производството пред националния съд следва да бъде спряно до получаване на съдебния акт по преюдициалното производство.

Водим от горното, Варненският апелативен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ за тълкуване на разпоредба от ПЕС до Съда на Европейския съюз на основание чл.19, параграф 3, буква Б от Договора за Европейския съюз, чл. 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз и чл.23 от Статута на СЕС по следните преюдициални въпроси:

1. Приложима ли е Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ, L 127/39 от 29 април 2014 г., поправка ОВ, L 138/114 от 13 май 2014 г.) и Хартата на основните права на Европейския съюз по отношение на престъпление, изразяващо се в държане на наркотични вещества с цел тяхното разпространение, осъществено от български гражданин, на територията на РБ и когато евентуалната икономическа облага също е реализирана и се намира в РБ?

2. При евентуален положителен отговор на първия въпрос, какво следва да се разбира под понятието „икономическа изгода, придобита косвено чрез престъпление”, съобразно чл.2 § 1 от Директивата и парична сума, установена и иззета от жилище, обитавано от осъденото лице и от лек автомобил, управляван от него, може ли да съставлява такава;

3. Следва ли чл.2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че не допуска, правна уредба като тази по чл.53, ал.2 от НК на Р. България, която не предвижда отнемане на „икономическа изгода, придобита косвено чрез престъпление”

4. Следва ли чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като тази по чл.306, ал.1, т.1 от НПК на Р. България, даваща възможност да бъде отнета в полза на държавата парична сума, за която се твърди, че е собственост на лице, различно от лицето, извършило престъплението, без за това трето лице да съществува възможност да бъде конституирано като страна в това производство и да му бъде осигурен пряк достъп до правосъдие.

СПИРА производството по **ВЧНД** № 312 по описа на Варненския апелативен съд за 2019 год.

Определението е окончателно.

Преюдициалното запитване да бъде оформено, комплектовано и изпратено до СЕС съобразно, указанията дадени с Препоръките към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални

запитвания (2018/С 257/01), като не е налице необходимост от обезличаване имената на страните

Копие от него да се изпрати на Отдел „Право на ЕС и процесуално представителство пред Съда на ЕС“ („ПЕСППСЕС“) в дирекция „Международно право и право на ЕС“ в Министерството на външните работи София, осъществяващо процесуалното представителство на Република България пред Съда на Европейския съюз, както и на Висшия съдебен съвет на РБ.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:45** часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

СЕКРЕТАР: